

ת"פ 64720/09 - מדינת ישראל נגד א.ז. - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

25 ספטמבר 2017

ת"פ 64720-09-16 מדינת ישראל נ' ז

בפני כב' הסגנית נשאה ד"ר נגה שמואלי-מאיר

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוז عمית חומר - נוכח

נ ג ד

הנאשם

א.ז. - נוכח

ע"י ב"כ עוז אלכסנדר שקלובסקי - נוכח

מתורגמת לשפה הרוסית, הגב' סבינה פדייה - נוכחת

גור דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בכתב האישום המתווך, ביום 25.09.2016 בסמוך לשעה 20:00 שהתה רعيיתו של הנאשם (להלן: "המתלוננת") בגفة בחוף הים באשדוד. הנאשם הגיע אליה ובקש הימנה שתבוא עימו לדירותם. המתלוננת הסכימה לבקשתה, אך בכל זאת הנאשם תקף אותה בכר שאותה בידה.

כן Natürlich, כי כארבעה ימים עברו לכך, עת שהו בדירה, המתלוננת שתחטה מבקבוק וודקה והחביאה אותו מה הנאשם. הנאשם מצא את הבקבוק ותקף את המתלוננת בכר שחבט באמצעותו בראשה. כתוצאה לכך, נגרמה למצלוננת חבלה מדרמת בקרקפת ראשה.

2. הנאשם הודה במיחס לו לעיל, והורשע על יסוד הודהתו זו בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממש לבן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ג-1977** (להלן: "**חוק העונשין**"); ובعبارة של **תקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין**.

3. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשיות, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקير בעניינו, תוך שהמאלימה הצהירה כי עדמתה בתיק זה היא למסר בפועל לצד עונשה נלוית.

4. תסקיר שירות המבחן אשר התקבל ונושא אופי חיובי ובסופו המלצה להשת על הנאשם עונשה בדמות צו של"צ, צו מבחן, מסר מותנה והתחייבות. מטעמים של צנעת הפרט לא עולה עלי גור דין את כל המפורט בתסקיר האמור, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם ATIICHES בהמשך.

5. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 13.08.2017, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

6. בא כוח המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, על הנسبות שנלוו אליו, על הערכים המוגנים שנפגעו והפנה לפסיקה של בית המשפט העליון. לדידו, במקורה הנדון יש לקבוע מתחם עונש כולל אשר ינווע בין 6 חודשים מאסר, שיכול שירותה בעבודות שירות, לבין 18 חודשים מאסר בפועל. בהמשך, בא כוח המאשימה לא התעלם מהאמור בתסקירות ומיתר מאפייניו החזוביים של הנאשם, אך טען כי בכל אלה אין כדי להביא לסתיה לקלוא מהמתחם האמור. על כן, הלה עתר להשתת על הנאשם 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן, מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופיזוי.

7. מנגד, בא כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן (למעט הרכיב הכלכלי שבעניישה), תוך שהפנה לעברו הפלילי הנוכחי של הנאשם; לקשיי התקALKמותו בארץ; לבעיית האלכוהול של המתлонנת; לעובדה שההנائم קיבל אחריות על מעשיו והביע עליהם חרטה וצער; ולהערכת שירות המבחן, לפיה הנאשם נשקפת מסוכנות ברמה נמוכה.

8. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", התנצל על מעשיו וטען כי אלה לא יישנו עוד.

ד. דין והכרעה

9. תחילתה יציין, כי המאשימה עטרה לקבוע מתחם עונש כולל בגין מכלול מעשיו של הנאשם, ולדידי הדברים מתישבים עם "מבחן הקשר הדוק" ועם יתר מבחןיו העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'ابر נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014); **ע"פ 1261/15 יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015); **ע"פ 3164/14 גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015). כן אפנה בעניין זה, על דרך ההיקש, לפסק דיןו של בית המשפט המחויז בbaar שבע בתפ"ח (מחוזי באר שבע) **7848-04-10 מדינת ישראל נ' קרלוס דלמר**, (28.07.2015)).

משמעותו זאת, ובהתאם למתווע שקבע המחוקק בתיקון 11 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש הרווח, ולאחר מכן אבחן אם יש מקום לסתות לקלוא מהמתחם האמור או שמא יש לגוזר את עונשו של הנאשם בתוך גדריו (אודות המתווע לגזירת העונש, ראו למשל: **ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, (05.08.2013))).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

10. בהתאם לאמור בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון הילימה (הוא העיקרון המנחה בעניישה), תוך התחשבות בנسبות הקשורות בביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוגעת.

11. **הערך החברתי המונע** שנפגע כתוצאה ממשיעיו של הנאשם, הינו שמירה על שלומות גופם, שלזוםם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. זאת ועוד, לא זו בלבד שعبירות של אלימות במשפחה מבוצעות בדרך כלל בחדרי חדרים רחוק מכון עין, אלא גם לא אחת נמנעים הקורבנות מלפנות לרשויות אכיפת החוק, הן בשל תלות רגשית או כלכלית בעברין והן בשל הרצון לשמור על שלומות

התא המשפטי, מה שמקשה עוד יותר על גילוין ועל העמדתם של העברינים לדין. כך גם, אודות החומרה הטעונה בעבירות שבמוציאות בתיקו התא המשפטי, אף ניתן ללמידה בכך קרן שהמחוקק מצא לקבוע כי העונש המרבי הקבוע לצדן של עבירות התקיפה יוכפל בשעה שלאו מבוצעת כלפי בנות זוג (ראו בעניין זה, למשל, דבירה של כב' השופט אי' פרוקציה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, (11.10.2007); ודבריו של כב' השופט י' עמית בע"פ 12/669 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל, (19.04.2012)).

12. בשים לב לנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, וביחד לנוכח אופייה של האלים אשר הופעלה מצדיו של הנאשם הגופנית שנרגמה למתלוננת בעיטה, סבורתני כי **מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים** מציה בرف שאיננו נמור כל עיקר.

13. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה**, נתתי דעת לי אופייה של האלים אשר הופעלה כלפי המתלוננת. אמנם התקיפה השנייה (מבחינת סדר רפואי) מציה במדד חומרה נמור, אולם בולט בחומרתו היתרה מעשה התקיפה באמצעות הבקבוק, שהוא הטיח הנאם בראשה של המתלוננת. כן נתתי דעת לי לעובדה כי כתוצאה לכך נגרם למתלוננת פצע מדם בקרקפת. בנוסף, אף לא ניתן להתעלם מהנזק הפוטנציאלי אשר היה כרוך במעשה האמור, תוך שנדמה כי אך בסיס לא נגרם למתלוננת נזק חמור בהרבה מזה שנגרם בסופו של יום, וכבר היו דברים מעולם.

אשר לשיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות, הלה טען כי חלק ניכר מהן טמון בעובדה שהמתלוננת צרכה לרעה אלכוהול, כאשר שיחותיו עימה בנושא לא הוועילו. "אמר מיד, כי אין בכך ולוי במאומה כדי להוות שיקול לccoli או להצדיק את התנהגותו הברינוי והאלימה של הנאשם. אדרבא, ככל שהנאם אכן דאג למתלוננת ולמצבאה, אז היה עליו לנסות ולטפל בבעיה, ככל שהוא אכן קיימת, באמצעות פניה לגורמים מקצועיים רלוונטיים, ולא באמצעות כוח הזרע.

לצד אלה ולcoilא, שקלתי את העובדה של מעשיו של הנאשם לאקדם תכנון מוקדם, תוך שנדמה כי אלו בוצעו בדיינה דרייתה ומתחור התפרצויותicus ספונטניות. אם כי, הנאשם תקף את המתלוננת בשתי הזרמיות שונות, אך שיקשה על בית המשפט לקבוע כי הדבר ב眞ד פעםית.

14. אשר **למדיניות הענישה הנוגנת**, סקירת ההחלטה מלמדת כי בדרך כלל מושטים על נאים שהורשו בעבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג **עונשים הנעים בין מאסר מוותנה לצד צו של"צ לבין מסטר חודשי מאסר לריצו בעבודות שירות**. מטיב הדברים, בעיריות ממן זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה בכל מקרה ומרקם מושפעים בעיקר מטיב האלים שהופעלה והחבלות שנגרמו כתוצאה הימנה (וזאת לצד יתר הפרמטרים הרלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם). בדומה, גם העונשים שנגזרים משתנים בהתאם לניבוטיו האישיות של כל נאם, ומוספעים רבות מפרמטרים כגון הרשות קודמות, הליכי טיפול ושיקום, קבלת אחריות והכאה על חטא, ועוד. כדוגמא למדיניות הענישה שלעיל, ראו: רע"פ 5860/15 פלונית נ' מדינת ישראל, (07.09.2015); רע"ג (מחוזי באර שבע) 16530-04-16 וחטרוב נ' מדינת ישראל, (29.05.2016); ת"פ 46656-08-15 בית שמש 29585-06-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (13.07.2016); ת"פ (שלום אילת) 27840-07-14 מדינת ישראל נ' פלוני, (11.07.2016); ת"פ (שלום רملה) 14-01-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (16.06.2016). וווער, בפסקה שאזכורה לעיל דבר בנאים אשר הורשו בעבירה אחת בלבד של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, בעוד שהנאם שבפניי, בנוסף לעבירה זו, הורשע בעבירה אחת נוספת של תקיפה סתם של בת זוג.

עינתי בפסקה אליה הפנו הצדדים, אולם העיון כאמור נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. בפרט יאמר, בכל הנוגע לפסק דין של מותב זה שאלוי הפגנה, כי מדובר שם באלים שלדיי נמצאת ברף חומרה נמור יותר מאשר שהפעיל

הנאשם שבפניי. כמו כן, מדובר שם בנאשם אשר עבר הליך שיקומי אינטנסיבי וארוך ביותר, מה שאינו מתקין במקורה הנדון. אך אוvr, נהייר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושטו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, מהmundד שהוצע לעיל. אלומ שומה עליינו לזכור שהענישה היא אינדיידואלית וכל מקרה ציר להיבחן לגופו ובנטיבו, ואין לגזר עונשו של הנאשם על סמך הנסיבות של העבירות (ראאו והשוו ע"פ **433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ **3173/09 פראגן נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). והרי ברור שאין דין דחיפה שגורמת לאדומות כדין הטחת ראשו של הקורבן בקור וגרימת חבלה בדמות פצע מדם בראש; ולא יהיה דומה עונשו של הנאשם בעדר עבר פלילי שעבר הליך שיקום משמעותי לעונשו של הנאשם בעל עבר פלילי מכובד שאינו מקבל אחריות על מעשיו.

15. לאחר שבחןתי את מכלול השיקולים המעורגנים בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, כמפורט לעיל, וביחוד בשים לב לחומרת האלים אשר הופעלה מצדו של הנאשם באחת ההזדמנויות, עת חבט בראשו של המתлонנת באמצעות בקבוק, מצאתי לקבל את מתחם העונש לו עטרה המאשימה. אשר על כן, הריני קובעת כי **מתחם העונש במקרה הנדון ינווע בין 6 חודשים, שניית לרצותו בעבודות שירות, לבין 18 חודשים מסר בפועל**.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

16. כאמור בסעיף 40(ג)(ב) לחוק העונשין, עבור גזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

בעניין זה, נתתי דעת ליועדה כי לנאשם עבר פלילי נקי, וכי זו הסתמכותו הראשונה עם החוק. כן שקלתי את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ואת הפגיעה שעלווה להיגרם לנאשם ולמשפחתו ככל שיושת עליו עונש מסר, ولو לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לעובדה כי הלה טרם ריצה עוני מסר בעברו, לגילו הצעיר באופן יחסיו, ולכך שהוא אב לשני ילדים קטינים. עוד ולקיים, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות, מה שייתר את העדתה של המתлонנת בבית המשפט ואף הביא לחיסכון בזמן שיפוטו יקר. כמו כן, הנאשם קיבל אחירות על מעשיו והתחרת עליהם. בנוסף, ועל אף שהליך המעצר אינו "מקדמה על חשבון העונש", הבאתו במסגרת כלל שיקולי" את התרשומות של שירות המבחן לפיה היה בהליך זה כדי להרטיע את הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות בעתרכתו של השירות לפיה מהנאשם נשקף סיכון ברמה נמוכה להישנות התנהגות אלימה כלפי המתлонנת. כך גם, לא התעלמתי מנסיבות חייו של הנאשם ומהקשהים שעימם הוא נאלץ להתמודד עקב עלייתו לישראל, והכל כפי שתואר בתסקיר שירות המבחן.

בנוסף לאלה, שקלתי את עמדתה החוביית והסתchnית של המתlonנט, כפי שזו הובעה בפני שירות המבחן. ברי כי האינטרס של המתlonנט איננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד נגד עינוי של בית המשפט. ועודין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והוא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראאו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלל ת"פ (מחוזי באר שבע) 11-09-30590-30590-11 פתחי ابو עסל, (17.06.2012)). בהזדמנות זו אף יצוין, כי שקלתי גם את המלצה העונשת של שירות המבחן, אלומ מיותר לציין כי עוסkn בהמלצת בלבד שבית המשפט אינו מחויב לה. כמובן, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצה בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומת זאת, אמון בית המשפט על שיקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו (ראאו והשוו, למשל, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מא' שмагר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סgal, פ"ד לה(4) 318, 313 (1981); בע"פ 1472/15 שי שעשו נ' מדינת ישראל, (17.05.2015)).

לבסוף, אף מצאתי כי מתקנים בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להצדיק הקלה בעונשו. אך, אמנם הנאשם שלל נזקקות טיפולית, אך הוא הביע נכונות להמשיך ולהיות בקשר מעקבי עם שירות המבחן לצורך בחינת

תקנים ודרישות בלתי מיטיבים בדינמיקה הזוגית, ובמידת הצורך לפנות לטיפול. שיקום זה אף מתבטא בחרטה הקנה על מעשיו, בנטילת האחריות על מעשיו וביכולתו, כפי התרשומות שירות המבחן, לעורר התבוננות פנימית ולהפיק לקחים מהתנהוגותם.

כמו כן, כידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולת כלשהי, ולעתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורך חיים נורמטיבי, משפט פועלה עם רשותות החוק ושירות המבחן, לא שב לדרכו הרעות ולא מסתבר עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכון של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 13/1903); **חומרה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); **רע"פ 13/13 7683 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); **רע"פ 14/14 חmiss נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); **ע"פ 13/13 5341/13 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); **ועפ"ג** (מחוזי באර שבע) **37682-03-13 גרניך נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013). והרי שגם במקרה שבפניו, עסוקין בנאשם שמאלכתילה נעדר דפוסים עבריניים מושרשים ושבהמשך שנה מאז ביצעה את העבירות שבגינן הוא נזקן את הדין כתעט, היטיב את דרכיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן וכמוון נמנע מלהשוו ולבצע עבירות נוספות - וכל זאת, שכאמור שירות המבחן מעריך שנש��פת הימנו מסוכנות ברמה נמוכה.

בהתאם להוראת סעיף 40(א) לחוק העונשין, אסטה במידת מה לכולו ממתחם העונש הולם אשר קבעתי לעיל.

לצד האמור וכפי שכבר ציון לעיל, בית המשפט ענייך במקורה הנדון משקל ניכר לשיקול השיקום ואף יהיה בו כדי להביא לסתוריה מסוימת ממתחם העונש ההולם. אולם, באיזו הראוי בין מכלול האינטරסים ושיקולו' הענישה, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, מצד אחד; ולעוצמתו של השיקום, מצד שני, הרי שהסתוריה לקולא ממתחם תהיה מתונה בלבד, ולא תגעה לכדי הימנעות מהשתתך רכיב של מאסר בפועל. והרי כידוע, לא כל קביעה לפיה קיימ סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסתוריה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנעות השתתך רכיב של מאסר בפועל (ראו והשו רע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (24.05.2016); וע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, (16.09.2015)).

17. בשולי הדברים, ייאמר כי בית המשפט מבקש לחזק את ידיו של הנאשם בהליך החיווי שאותו הוא עבר. יחד עם זאת, ייאמר בזירות כי עליו להישמר מכל משמר שהוא ירים ידו בשנית על המתלוונת (או על כל אדם אחר), שכן בהחלט "תacen כי הבא בית המשפט לא וילך לקראותו, אלא יבקש למצות עימו את הדין. לצד המאסר המותנה שיוישת עללו. מנו בראיינו כי גם ידיעת זו מרחף כל העת כחרב מעל ראשן.

עד ציון, כי בשם לב לנכונותם וכוונתם של בני הזוג להמשיך ולהתגורר תחת קורת גג אחת ולשkenם את יחסיהם, לא מצאת טעם להשית על הנאשם פיצוי. חלףvr אשית עליו רכיב של קנס, אולם בשם לב לפגיעה הכלכליות שצפואה להיגרם לו בעקבות עונש המאסר שיושת עלייו, ולנוכח יתר מאפייניו החזובים, קנס זה יהיה בסכום מותן.

18. מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשים מסר בפועל, שירות בעבודות שירות, בגין ימי מעצרו.

בהתאם לאמור בחותם הממונה על עבודות השירות מיום 13.08.2017, הנאשם יחל בריצוי עונש המאסר החל מיום 27.11.2017, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה על עבודות השירות. עבודות השירות תבוצענה במע"ש, ברכחוב הילומים 1 באשדוד.

על הנאם להתייצב לרצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 00:08, במפקחת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות

השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילת אחרת.

מוסבר לנאים כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. **צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיים.**

הוסבירה לנאים חשיבות העמידה בתנאי צו המבחן, וההשלכות שועלות להיות לאו שיתוף פעולה עם שירות המבחן.

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ג. **מאסר מוגנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיים הנאים עברו עבירה אלימות מסוג פשוט.**

ד. **מאסר מוגנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיים הנאים עברו עבירה אלימות מסוג עזון.**

ה. **קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה.**

הकנס יקווז מסכום הפיקדון המצוי בקופת בית המשפט, במסגרת הליך במעצרמושא תיק זה, ככל שלא קיים עיקול על כספים אלו והיתרה תושב למפקיד/ה.

כל שלא ניתן לקוז את סכום הקנס מסכום ההפקדה, הרי שהקנס ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבhem בתוך 30 יום מהיים.

ו. **הנאם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה אלימות, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיים.**

אם לא תיחתום ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר הנאים למשך 10 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים דלעיל.